

این چه افیونی است آقای گزارشگر!

۹۰ دقیقه همه زندگی نیست

گل برتری میلان که زده می شود گزارشگر با آب و تاب زیاد از ۹۰دقیقه زندگی می گوید. ۹۰دقیقه‌ای که گویا همه چیز است و دیگر چیزی جز آن وجود ندارد. اصل زندگی خود تویی نوجوان؛ اصل زندگی همان جوانی است که با تلاش فراوان خود را به ورزشگاه می‌رساند تا شاید بتواند ساعتی با فراغ خاطر خوش بگذراند، اما سبایت کار تل‌های بزرگ اقتصادی و بنگاه‌های عظیم شرط‌بندی چیز دیگری را دپکته می‌کند. فوتبال را افیون توده‌ها ساخته‌اند تا نوجوان و جوان ما باور کنند که

فوتبال تمام زندگی است و بدون آن هیچ چیزی معنا پیدا نمی‌کند.

آنچه این روزها در برخی از رسانه‌های اینترنتی به اسم شور و هیجان فوتبال به خورد نوجوان و جوان کشور داده می‌شود، درست در راستای همین سیاست است. عده‌ای جای نشسته‌اند و می‌خواهند از فوتبال همه چیز بسازند. عده‌ای که اگر خوب جست‌وجو کنیم متوجه می‌شویم که چیزه‌خوار همان کار تل‌های بزرگ اقتصادی و بنگاه‌های شرط‌بندی هستند برای تسخیر روح و فکر جوانان و نوجوانان به اسم فوتبال. سال‌هاست که جو فوتبال را چنان ساخته‌اند که گویی چیزی مهم‌تر از آن وجود ندارد. نباید تعجب کرد وقتی جوان یا نوجوانی که حتی برای به دست آوردن بدیهی‌ترین امکانات زندگی با مشکل روبه‌روست برای ستاره‌های فوتبال سرودستی می‌شکند و حتی از حق، جیب و شکم خود می‌زند و برای باشگاه و ستاره‌های محبوبش دست به جیب می‌شود، وقتی رسانه‌های تبلیغاتی با مجریان پرطمطراق خود اینگونه القا می‌کنند که فوتبال زندگی است و اگر نباشد باید مر د!

آنها پول شان را به جیب می‌زنند و این وسط جوان و نوجوان سرخورده و شکست‌خورده حتی تا مرز خودکشی نیز پیش می‌رود.

اصلاً فوتبال را با همین تبلیغات، افیون توده‌ها کردند. چیزی برای آنکه مردم دنیا اینقدر سرگرم شوند که نهنمند اطراف‌شان چه می‌گذرد و این رسالت به دوش رسانه‌هایی افتاد که تا حد ممکن آزاد باشند و بدون قید و بند از فوتبال نابویی بسازند برای روح و جان مردم. اینکه زندگی خلاصه می‌شود در ۹۰ دقیقه بازی یک تیم و بقیه آن معنایی ندارد، کار همین رسانه‌هاست و نتیجه آن این می‌شود که شاهد این همه بی‌اخلاقی و زردخورد، توهین و تحقیر، فساد و نژادپرستی در ورزشی هستیم که فقط ۹۰دقیقه فوتبال برای او مهم باشد.

باید تأسف خورد که این تصویرسازی رسانه‌ای با رنگ و لعاب زیبا و پرسروصدا موفق هم بوده و کار را به جایی رسانده که امروز شاهدیم هوادار جوان و نوجوان تیم با یک نتیجه تا مرز سکنه و خودکشی پیش می‌رود. تعجب ندارد این رفتار را از رسانه‌ها می‌آموزد. نوجوانی که با تا از فوتبال برای او همه چیز بسازند. همان‌ها که پول می‌گیرند تا با ایجاد هیجان کاذب برای نوجوان و جوان علاقه‌مند به فوتبال کاری کنند که فقط ۹۰دقیقه فوتبال برای او مهم باشد. زمانی تعجب می‌کردیم از اینکه «هولیکان‌ها» را می‌دیدیم یا انگشت به دهان می‌ماندیم وقتی با «تیفوسسی‌ها» روبه‌رو می‌شدیم، اما حالا در عصر رسانه خوب می‌توان فهمید که چه آشی برایمان پخته شده است. افیون‌سازی برای توده‌ها و همه چیز کردن فوتبال به عنوان اصل زندگی و هستی، یعنی فوتبال و دیگر هیچ. این بازی رسانه‌ای کثیفی است که سال‌هاست به راه افتاده برای فریب مردم و البته پرپول کردن جیب بنگاه‌های شرط‌بندی و رسانه‌ای که از قیل فوتبال میلیارها میلیارد می‌چینند.

آهای نوجوان و جوان فوتبالی، اصل زندگی تو هستی. فریب نخور، قرمز و آبی، چه وطنی و چه اروپایی و امریکایی‌اش نه تمام زندگی است و نه حتی قسمتی از آن، فقط باید دید و گذشت. اصل زندگی خودی هوادار فوتبال است، والا هم آن ستاره پولش را خوب می‌گیرد و همه آنهایی که این خیمه‌شببازی بزرگ جهانی را به راه انداخته‌اند. پس فریب این افیون را نباید خورد.

فوتبال اروپا

حامد قهرمانی

نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا لیورپول – ویراتال

کلوب چاره‌ای جز بردن ندارد

به جرئت می‌توان گفت کسی باور نداشت یکی از بازی‌های مرحله نیمه‌نهایی رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا را لیورپول و ویراتال برگزار کنند.

نه اینکه حضور لیورپول در این مرحله تعجب‌برانگیز باشد که عملکرد فوق‌العاده شاگردان بورگن کلوب آنها حتی به عنوان مدعی شماره یک قهرمانی مطرح می‌کند. جای تعجب حضور ویراتال در این مرحله، آن هم بعد از حذف بایرن مونیخ قهرمان پلامنازح آلمان است. امشب دو تیم در حالی در آنفیلد به مصاف هم می‌روند که شاگردان کلوب خوب می‌دانند با یکی از مرزوزترین رقبای چند سال اخیر خود روبه‌رو خواهند بود.

ویراتال برای رسیدن به این مرحله دو قربانی بزرگ گرفته است. آنها ابتدا پونتوس را از سر راه برداشته‌اند، آن هم با تحقیر بانوی پیر وقتی ۳ بر صفر در ایتالیا پیروز شدند باید حواس بقیه جمع می‌شد. با این اما مغرور تر از آن بود که این اسیانیایی چغر را دست کم بگیرد. بنابراین تنبیه شد. باورایی‌ها دومین قربانی بزرگ ویراتال بودند و حالا کار به نیمه‌نهایی رسیده است و نوبت به لیورپول. ویراتال خوب می‌داند که می‌تواند با همان نوع بازی از پس لیورپول هم بر آید، به‌خصوص اینکه تیم خسته کلوب در مصاف با قدرت‌های لیگ برتر جزیره در لیگ قهرمانان آسیب‌پذیر نشان داده است. ویراتال تا اینجا نمانده که حذف شود. مردان امری می‌خواهند به ماجراجویی خود در لیگ قهرمانان ادامه دهند، کسی چه می‌داند شاید با حضور در فینال و شاید حتی با قهرمانی!

لیورپول بر خلاف ویراتال چندان راحت به نیمه‌نهایی نرسیده، کار آنها مقابل بنفیکا گره خورد درست مانند اتفاقی که در مرحله قبل در مقابل اینترمیلان برای‌شان رخ داد. لیورپول می‌توانست حذف شده باشد، اما به هر حال بالا آمده و حالنامی خواهد سومین قربانی بزرگ ویراتال لقب بگیرد. با این حال نباید از یاد برد که خستگی ناشی از رقابت با من‌سیتی و دیگر مدعیان لیگ جزیره شاید کار دست مردان کلوب بدهد. آنها امشب و در زمین خود این فرصت را دارند تا کار را تمام کنند. کلوب خوب می‌داند که اگر در بازی امشب موفق به کسب نتیجه نشود، آن وقت در بازی برگشت کار بسیار دشواری در پیش خواهد داشت. ویراتال نه در زمین پونتوس کم آورد نه در آلبناس از رنا مقابل بایرن، بنابراین تیم بسیار خطرناک و بی‌رحمی در زمین خواهد بود. کلوب خوب می‌داند که برای رسیدن به فینال باید امشب هر چه در توان دارد رو کند، والا شاید مجبور باشد فینال رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا را از خانه و پای تلویزیون تماشا کند.

چهارشنبه ۷ اردیبهشت ۱۴۰۱ | ۲۵ رمضان ۱۴۴۳

سرویس ورزشی ۸۸۴۹۸۴۳۹

نگاهی اجمالی به آنچه عزیزی خادم و رفقا بر سر فدراسیون آوردند

آوار مدیریت خوبان عالم بر سر فوتبال

امیدی به آینده مدیریت فوتبال ایران نیست. این

را همان روزی گفتیم که اسامی نامزد‌های تأیید صلاحیت‌شده انتخابات فدراسیون اعلام شد، ولی آنها که مسئول بودند توجهی به واقعیت‌ها و اصل ماجرا نداشتند تا با مجمع انتخاباتی، آرا به نفع کسی باشد که با شعار‌های پوچ و دروغین یک سال همه‌کاره فوتبال شد و هر طور دلش خواست تاخت و تاز کرد. پیش‌بینی سرنوشت شهاب‌الدین عزیزی خادم کار سخت و پیچیده‌ای نبود. فقط حامیان و صاحبان رأی دل‌شان نمی‌خواست در این‌باره چیزی بگویند یا چیزی بشنوند. حالا هم که آرزو برونده اقتضاحات مدیریتی‌اش به گوش همه رسیده، سکوت کرده‌اند تا ببینند در آینده چه سرنوشتی برای فدراسیون و صندلی ریاست رقم خواهد خورد.

■ ■ ■

از تخلفات رئیس عزل‌شده هرچه بگوییم کم گفته‌ایم. دیگر کیست که نداند پرداخت پاداش و حقوق‌های نجومی برای عزیزی‌خادم مثل آب خوردن بوده و برایش فرق نمی‌رسانه‌ای دولتی فوتبال چطور، در چه مسیری و به به پای چه افرادی حیث و میل شود. خوبان عالم علاقه مفرطی به رمالی و جادوگری داشته و دارد و در مدت زمان یک سال مدیریتش در خیان‌ناستول

همه به این واقعیت پی برده بودند. او هیچ ابایی از قانون‌گریزی، تخلف و ابهام‌های مالی نداشته و ندارد. عزیزی‌خادم اگر نگرانی داشت لاف‌لق به خود زحمت می‌داد تا به جلسه کمیته اخلاق برود و نسبت به برخی موضوعات شفاف‌سازی کند، اما او با دهن کجی به این کمیته، دعوت اول آنها را رد کرد و بعد از غیبت در جلسه فوق کمیته اخلاق برای بار دوم او را محترمانه دعوت به پاسخگویی کرد. این حکایت همان مدیری است که قول درآمذایی نجومی به همه داد، ولی تا رأی آورد کاسه‌گذاری جلوی همه گرفت و برای جمع کردن پول دولتی تلاش کرد، نه درآمذایی و جذب اسپانسر و عمل به وعده‌هایش.

هم رسانه‌ها و هم خیلی‌های دیگر می‌دانستند آخر و عاقبت میدان دادن به عزیزی‌خادم چه خواهد بود، ولی یا سکوت کردند یا صدای اعتراض و هشدارهای‌شان به گوش مسئولان نر رسید. حالا اما کار بیخ‌ پیدا کرده و هر روز بعثتی از اسناد اقتضاحات مدیریتی آسفند ۹۹ تا بهمن ۱۴۰۰ منتشر می‌شود. مانده‌ایم به کدام‌شان اشاره کنیم، حقوق ۳۵ میلیونی ۱۰۰ میلیون سرپرست‌های پیشین و فعلی، بذل و بخشش‌های انجمناتی به مشاوران رسانه‌ای یا پاداش ۹۰۰ میلیونی سرپرست پرحاشیه. تیم مدیریتی عزیزی‌خادم پدیده‌های عجیبی بودند؛ خورشیدی همان فردی که یک شبه سرپرست تیم‌های ششد در جدیدترین اظهارنظرش از

وزارتش

روزنامه جوان | شماره ۶۴۷۱

۸۸۴۹۸۴۳۹

دریافت دستمزد و پاداش‌های نجومی دفاع کرده است: «گفتند خورشیدی حقوق و پاداش نجومی گرفته است. اگر کسی نداند، فکر می‌کند ما در این وضعیت چقدر پول گرفتیم و افراد دیگر کمتر گرفتند و ما بیشتر گرفتیم. دریافتی ما مشخص است که ۳۵ میلیون تومان بود و اینکه با سکورات آن یک چقدر در یافت می‌کردیم، بماند. ۳۵ میلیون هم بابت تمام مسئولیت شبانه‌روزی بنده در تیم ملی بود. اداره کردن ۶۰۰ نفر در اردو سخت است. ۱۲ اردو بر گزار کردم و اجازه ندادم کوچک‌ترین مشکلی برای بازیکنان و کادرفنی تیم ملی ایجاد شود و نشان دادم مدیریت را بلدیم.» آقای سرپرست کاربلد، گویا خوانشی ناشی از «توبوس تیم‌لی» را فراموش کرده است. البته

آخر و عاقبت میدان دادن به عزیزی‌خادم چه قاطع یا مسیبان آن ماجرا می‌شد و نقره‌داغ شده بودند حالا ششوه مدیریتی‌شان را به رخ افکار عمومی نمی‌کشیدند و دریافت حقوق نجومی از عین ملت از حق مسلم خود تقبی نمی‌کردند. تاریخخانه فدراسیون فوتبال سال‌هاست به محله برنیا و تجارت‌خانه آقایان تبدیل شده است. فوتبال و موفقیت در مستطیل سبز تنها موردی است که برای‌شان محلی از اعراب ندارد. در عوض افراد در سمت‌های مختلف و همچنین حلقه اطراف آنها به موقع و به بهترین شکل ممکن از امکانات مادی و معنوی فدراسیون بهره‌مند شده‌اند. مسافر بدون مجوز خارج رفته‌اند و

این افتخار برای کشور است، نه من

چهره هادی رضایی، مدیر تیم‌های ملی والیبال

نشسته ایران، عضویت افتخاری و دائمی در سازمان جهانی پاراولیبال را افتخاری برای کشور می‌خواند: «بخت حضور من نیست. اولین چیزی که در این مورد اهمیت دارد، این است که وقتی در دل تصمیم‌گیری‌ها باشید، می‌توانید اعمال نظر کنید. در واقع وقتی که در مجمع باشید و در جریان اظهار نظرها قرار بگیرید، می‌توانید صحبت و با لایا به کشورتان کمک کنید. این

همان کاری است که تا الان هم صورت گرفته و ما توانسته‌ایم دآوری‌ها و همچنین برگزاری کلاس‌های متعدد، ادر ایران داشته باشیم. باید قدر این فرصت را بدانیم. در شرایط کنونی واقعاً رسیدن به این جایگاه سخت است و حالا من به عنوان نماینده ایران در موقعیتی هستم که همه هزینه‌هایم در خصوص حضور در مسابقات و مجامع با هزینه سازمان جهانی خواهد بود. والیبال نشسته ایران افتخار آفرین و بزرگ بوده که باعث شده چنین جایگاهی به یک نماینده از ایران تعلق بگیرد. من ۴۰ سال است که در این رشته فعالیت می‌کنم و شاید بتوانم این را بگویم که مرا در خارج بیشتر از داخل ایران قبول دارند و شاید همین باعث شد در چنین جایگاهی قرار بگیرم. با این حال این افتخار نه برای من که برای کشور است.»

خبر

ذوب‌آهن می‌دهد تا مقابل شهرداری گرگان جبران مافات کند و همچنان به قهرمانی در لیگ برتر بسکتبال امیدوار بماند. شهرداری ذوب‌آهن دودار دوم از فینال این رقابت‌ها را امشب در تالار بسکتبال آزادی برگزار می‌کنند. گرگانی‌ها با توجه به برد در بازی اول فشار کمتری را تحمل می‌کنند و با روحیه بهتری به میدان می‌روند. مهران حاتمى، تیمی آماده را به جنگ ذوب‌آهن فرستاد و با درخشش بری پتی و عملکرد خوب سایر بازیکنان، فینال اول به سود مدافع عنوان قهرمانی تمام شد. تیم کوهیان اما موفقیت‌هایی را از دست داد و این مسئله به سود بازیکنان حریف تمام شد. جام قهرمانی به تیمی می‌رسد که سه‌برده به دست آورد. از این‌رو شهرداری امشب به تکرار برد دوشنبه شب فکر می‌کند و ذوب به کسب اولین پیروزی. فرزاد کوهیان، سرمربی ذوب معتقد است در بازی دوم همه چیز از ابتدا شروع می‌شود: «در دیدار اول

حمایت‌های کورکوران‌ه

فرصت‌سوزی‌های ناآگاهانه

قرار به هزینه‌ه برای اردوهای خارجی نیست، این‌را نه تنها دبیر فدراسیون دوومیدانی که رئیس آن نیز با صراحت لهجه تمام بیان می‌کند. وضعیت نابسامان اقتصادی بهترین توجیه و بهانه برای آماده‌سازی دوومیدانی کاران در داخل کشور است. تصمیمی که نه فقط مانع از خروج ارز شده، بلکه هزینه‌های اضافه را نیز فاکتور می‌گیرد تا تمام بوجه‌در نظر گرفته شده صرف آماده‌سازی دوومیدانی کاران شود،

نه اخذ ویزا و پرداخت خروجی و هزینه‌های دیگر در آن سوی مرزها.

هرچند با وجود تأکید ار کان اصلی فدراسیون، مرغ برخی یک پا دارد و همچنان ساز مخالف کوک می‌کنند برای برپای اردوهای برون مرزی و آماده‌سازی در یرنگه دنیا. سماجتی که البته دور از انتظار نیست، این خشت کج را سال‌ها قبل آقایان با حمایت‌های کورکوران‌ه خود در دهان مدال آور المپیک لندن گذاشتند. برتابگر دیسک ایران که بعد از کسب آن مدال بارزش هرگز دیگر موفق به تکرارش در بزرگ‌ترین رویداد ورزشی دنیا نشده است. حال آنکه همان تک‌مدال بهترین بهانه بود برای رسیدگی‌های همه‌جانبه به آقای خاص دوومیدانی! رسیدگی‌هایی که دیگر هرگز ثمره‌ای به دنبال نداشت و افتخار ایستادن بر سکوی المپیک را برای این ورزشکار و ایران به ارمان نیآورد. با وجود این ناکامی‌ها باعث خوابیدن باد غرور این دونده‌پوش نشد و همچنان انتظار بهترین‌ها را دارد. انتظاری که شاید در صورت تکرار مدال لندن توجیه‌پذیر بود، اما با توجه به ناکامی‌های اخیر هیچ دلیل قانع‌کننده‌ای نمی‌توان برای آن یافت، خصوصاً که بعید نبود اگر هزینه‌هایی که صرف یک نفر خاص شده برای کل مجموعه استفاده می‌شد امروز نتیجه‌ای بهتر را شاهد بودیم.

اگرچه رئیس فدراسیون دوومیدانی آب پاکی را روی دست ورزشکاری که سال‌هاست خود را تافته جدا بافته می‌داند، ریخته و تأکید کرده ورزشکارانی که سودای برپایی اردوهای خارجی را دارند باید از جیب یا اسپانسرهای شخصی خرج کنند، اما حمایت‌های بی‌منطق و همیشگی از یک فرد خاص این نگرانی را ایجاد کرده که با وجود تمام جدیتی که در کلام رئیس و دبیر فدراسیون دوومیدانی دیده می‌شود، دست‌آخر همه چیز کمافی‌السابق مطبق خواست آقای خاص دوومیدانی پیش برود. درست همانند ماجرایی که در داستان عمل خار پاشنه این ورزشکار شاهد بودیم، سماجتی که با همراهی کمیته ملی المپیک همه مخالفان را سکه یک پول کرد و حدادی را روانه آلمان.

ورزشکارسالاری که این روزها فدراسیون دوومیدانی را زیر ذره‌بین گذاشته در واقع چالشش است که ورزش کشور سال‌هاست با آن دست و پنجه نرم می‌کند و تنها مختص به یک ورزشکار و یک رشته ورزشی نیست. بهان‌دهان‌های بی‌حد و حصر به یک ورزشکار و فراهم کردن همه شرایط برای تنها یک نفر، درحالی‌که ورزشکاران دیگر نیز به همان اندازه چه و بسا بیشتر تلاش می‌کنند، سال‌هاست که دلخوری‌های بجایی را به دنبال داشته است. تبعیض‌هایی که با هیچ منطقی نمی‌خواند و برخلاف تصور، نتیجه مثبتی نیز در پی ندارد.

حمایت از ورزشکار، فراهم کردن شرایط تمرینی او، برپایی اردوها و دیدارهای تدارکاتی مفید و مسائلی از این دست بی‌شک از مهم‌ترین وظایف هر فدراسیونی است که می‌تواند موفقیت‌های قابل توجهی را به دنبال داشته باشد، اما صرف همه توجه، وقت و هزینه برای تنها یک مورد خاص، نه فقط دلسردی سایر ورزشکاران را به دنبال دارد که تا از بین بردن حس رقابت و انگیزه تلاش، زمینه‌ساز ناکامی در کسب موفقیت نیز می‌شود. مسئله‌ای که عدم توجه به آن طی سال‌های اخیر، موقعیت کسب موفقیت‌های بسیاری را از ورزش کشور گرفته است، مقوله مهمی که باید دید فدراسیون دوومیدانی می‌تواند پیشقدم مقابله آن باشد.

جام حذفی

شمیم رضوان

آزادی میزبان متفاوت‌ترین فینال جام حذفی

جام نساجی می‌شود یا آلمونینومو؟!؟

ورزشگاه آزادی، ساعت ۲۰:۳۰. میزبان فینال جام حذفی و تقابل آلمونینوم اراک با نساجی قانمشهر است. کمتر کسی تصور می‌کرد فینال جام حذفی در تهران و بین نماینده‌های قانمشهر و اراک بر گزار شود. رقابت‌های حذفی کشور اما همواره صحنه به تصویر کشیدن شگفتی‌هایی است که کمتر کسی انتظارش را می‌کشد، درست مثل حذف پرسپولیس به دست آلمونینوم و خاتمه دادن به حضور استقلال در این رقابت‌ها توسط نساجی مازندران. باخت‌های شگفت‌آوری که مقابل گان هواداران دو تیم مدعی پایتخت رقم خورد تا دست‌آخر این آلمونینوم و نساجی باشند که برای بالا بردن جام چشم‌در چشم، برابر یکدیگر صفارایی می‌کنند، آن هم در آزادی.

قرار به برگزاری بازی در تبریز بود، اما نظر فینالیست‌ها روی آزادی بود و تهران هم به قانمشهر نزدیک است و هم به اراک. اتفاق نظری که نشان از اهمیت بالای حضور تماشاگران برای هر دو تیم داشت. با وجود این تصمیم‌گیری برای بازی کردن درهای آزادی برای تماشاگران این بازی زمان زیادی برد و این مسئله گله دو تیم راه یافته به فینال را، به همراه داشت، چراکه جذا از جذابیت‌های بازی با حضور تماشاگران، هم آلمونینوم و هم نساجی حساب ویژه‌ای روی حمایت هواداران خود باز کرده بودند. هوادارانی که دست‌آخر موفق به کسب جواز حضور در فینال جام حذفی شدند.

آخرین رویارویی نساجی و آلمونینوم به هفته دهم و دور رفت رقابت‌های لیگ برتر برمی‌گردد که با تساوی یک – یک به پایان رسید. اما دو تیم که فاصله اندکی با یکدیگر در جدول رده‌بندی لیگ دارند قبل از مصاف دوباره در دور برگشت، در فینال جام حذفی برابر یکدیگر صفارایی می‌کنند. هر دو تیم استاد گرفتن تساوی هستند، اما فینال جام حذفی برنده می‌خواهد و این مسئله می‌تواند نودبیش جلدالی ددینی باشد. نماینده اراک با ۱۸ گل خورده شرایط بهتری نسبت به حریف قانمشهری خود دارد که در ۲۷ گل خورده در رده ۱۲ جدول جا خوش کرده است. این حال در گل‌های زده کفنه ترازو به سمت نساجی سنگینی می‌کند و این تیم موفق به زدن ۲۱ گل در ۲۴ بازی خود در لیگ شده، درحالی‌که تیم دهم جدول تنها ۱۶ مرتبه توانسته توپ را وارد دروازه حریفان کند و این ارقام نودتقابل چالش‌برانگیزی را برای خط حمله و دفاع دو تیم دارد. تقابلی که باید دید برتری را از آن کدام تیم می‌کند. نساجی قانمشهر که با ساکت الهامی ضمن ارائه بازی‌هایی زیبا، نتایج قابل قبولی نیز کسب کرده یا آلمونینومی که این فصل چهره یک مدعی را از خود به نمایش گذاشته، اما در نهایت به مصاف جدول پنجم رسیده و درحالا فرصتی طلایی برای بالا بردن جام قهرمانی در رقابت‌های حذفی. فرصتی طلایی اما در نبردی سخت و طاقت‌فرسا که بعید نیست اگر هر دو در ۹۰ دقیقه باز نشود و به ضربات پنهالی بکشد.